

[Skatteministeren]

Dette indebærer, at forberedelsen og gennemførelsen af vurderinger foretages af den kommunale forvaltning med bistand fra den statslige told- og skatteforvaltning. 1. klageinstans bliver skatteankenævnene, og 2. klageinstans skal fortsat være Landsskatteretten. Ved sammenlægningen af lignings- og vurderingsmyndighederne overflødiggøres vurderingsrådene og skyldrådene, som derfor foreslås nedlagt.

Vurderingsloven foreslås endvidere ændret således, at der fra 1992 bliver påbegyndt årlige almindelige vurderinger med deraf følgende klageadgang for alle ejendomme i stedet for de hidtidige 4-årige vurderinger.

Som følge af nedlæggelsen af skatterådene og indførelsen af årlig klageadgang på vurderingsområdet må der – alt andet lige – forudses et midlertidigt øget pres på Landsskatteretten.

Med det formål at sikre, at skatteankenævnenes afgørelser træffes på det bedst mulige grundlag, og at det antal sager, der påklages til Landsskatteretten, begrænses mest muligt, foreslås indført regler om, at skatteankenævnene i hver enkelt klagesag skal udarbejde en sagsfremstilling. Klageren skal have lejlighed til at fremkomme med sine bemærkninger til sagsfremstillingen, forinden skatteankenævnet afgør sagen. Sagsfremstillingen skal senere medsendes ved en eventuel klage til Landsskatteretten.

Som yderligere klagebegrænsende foranstaltning foreslås indført et gebyr ved klage til Landsskatteretten på 500 kr. Gebyret tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen til Landsskatteretten.

Det er i øvrigt min hensigt at tage spørgsmålet om Landsskatterettens forhold i den ændrede klagestruktur op til nærmere behandling under udvalgsbehandlingen af lovforslagene, herunder Landsskatterettens ressourceforhold samt spørgsmålet om en vis regionalisering af Landsskatterettens virkeområde.

Den ændrede struktur på skatte- og vurderingsområdet foreslås som hovedregel sat i kraft pr. 1. januar 1990. Skatterådene foreslås dog bevaret frem til 1. juli 1990 med henblik på afslutning af verserende sager. På vurderingsområdet foreslås den ændrede struktur sat i kraft pr. 1. januar 1992, samtidig med næste almindelige vurdering.

Statens overtagelse af opgaverne vedrørende inddrivelse af selskabsskatter og A-skatter og opgaverne vedrørende arbejdsgiverkontrollen foreslås gennemført pr. 1. maj 1990.

Med lovforslagene vil der blive gennemført en meget væsentlig forenkling af strukturen på skatte- og vurderingsområdet. Samtidig bliver der gennemført en større ensartethed mellem vurderingsopgaven og ligningsopgaven, også i klageleddet.

Generelt set indebærer gennemførelsen af forslaget om den nye struktur meget væsentlige fordele og forbedringer på det administrative område.

Kun i meget begrænset omfang må der påregnes et vist administrativt merarbejde i forbindelse med forslagene. Der kan bl.a. peges på den øgede statslige indsats i forbindelse med overvågningen og vejledningen af kommunernes lignings- og vurderingsarbejde.

Forslaget vil, når overgangsperioden i 1992 er forbi, samlet medføre årlige statslige besparelser på mindst 60 mio. kr. De statslige besparelser, der med sikkerhed kan konstateres, består af honorarer til medlemmerne af de råd, der efter forslaget skal nedlægges.

Uden for de 60 mio. kr. må der forventes en række yderligere besparelser som følge af de administrative lettelser. Disse besparelser er dog vanskeligere at skønne over og vil blive udmøntet løbende som led i de statslige rationaliseringer.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til de to lovforslag, skal jeg anbefale forslagene til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om udstykning og anden registrering i matriklen.

(Lovforslag nr. L 8).

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser. (Konsekvensændringer som følge af forslag til lov om udstykning og anden registrering i matriklen).

(Lovforslag nr. L 9).

Forslag til lov om afgift ved udstykning m.m.
(Lovforslag nr. L 10).

[Bolligministeren]

Lovforslagene er et led i regeringens bestræbelser på at modernisere og forenkle udstyknings- og matrikelsystemet. Det første skridt i retning af modernisering på området blev taget, da Kort- og Matrikelstyrelsen den 1. januar 1989 blev dannet som statsvirksomhed ved en sammenlægning af tre tidligere institutioner: Matrikeldirektoratet, Geodætisk Institut og Søkortarkivet. Styrelsen skal bl.a. forestå samordningen og koordineringen af den offentlige opmåling, kortlægning og anden registrering af stedbestemte oplysninger i Danmark.

Lovforslagene er endvidere resultatet af et flerårigt lovrevisionsarbejde, hvor bl.a. interesserede myndigheder og organisationer har været hørt.

Den gældende udstykningslov er fra 1949. Den er grundlaget for den matrikulære registrering af landets ejendomme, og den sikrer, at der i takt med ændring af ejendommene leveres ajourførte ejendomsoplysninger til tingbogen og Det Fælleskommunale Ejendomsdatasystem. Loven er en teknisk præget lov. Udstyknings- og matrikelsystemet må betragtes som et vigtigt servicesystem for private og for det offentlige. Forslaget til ny udstykningslov har som forudsætning, at loven fortsat skal varetage de nævnte hensyn.

De vigtigste forslag til ændringer i udstykningsloven er:

- Lempelse af udstykningskravet for langvarigt udlejede arealer. Forslaget vil medføre en betydelig forenkling og vil medvirke til en bedre koordinering med anden lovgivning.
- Et antal forskellige matrikulære sagsarter samles under begrebet »arealoverførsel«, og der foreslås en betydelig forenkling af reglerne for de matrikulære sagers gennemførelse. Reglerne bliver i det væsentlige landsdækkende.
- Indførelse af bestemmelser til støtte for moderniseringen og forbedringen af matriklens oplysninger.
- Udlægning af arbejdsopgaver fra Kort- og Matrikelstyrelsen til de praktiserende landinspektører.

Forslaget til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser indeholder konsekvensændringer i anden lovgivning som følge af ændringerne i udstykningsloven. Der forstås således ændringer i bygge-loven, ejerlejlighedsloven og loven om andelsboliger og andre boligfælles-

skaber med henblik på at skabe en bedre koordinering af lovgivningen om fast ejendoms regulering og benyttelse.

Forslaget til en ny afgiftslov sigter mod at indføre et nyt afgiftssystem, hvor afgift kun skal betales ved oprettelse af nye ejendomme, og hvor gebyr for ekspedition af udstyknings-sager holdes adskilt fra afgiftssystemet. Regler om gebyr for ekspedition af matrikulære sager er medtaget i forslaget til en ny udstykningslov.

Idet jeg herudover henviser til lovforslagene og deres bemærkninger, skal jeg anbefale dem til Tingets velvillige behandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om et teknologinævn. (Udskydelse af lovrevision).

(Lovforslag nr. L 12).

Teknologinævnet udarbejdede i efteråret 1988 en undersøgelse af nævnets hidtidige arbejde og lod denne undersøgelse danne grundlag for et debatoplæg, som blev sendt til høring i en bred kreds. Oplægget blev stort set vel modtaget, om end der også blev fremsat konstruktiv kritik. Resultatet af høringen har dannet grundlag for et samarbejde mellem Folketingets nimanudsvalg og Teknologinævnet, som i fællesskab er i færd med at udarbejde et fremtidsorienteret idegrundlag for Teknologinævnets arbejde.

På denne baggrund foreslås det at forlænge Teknologinævnets arbejdsperiode med 5 år.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse.

(Lovforslag nr. L 13).

Forslag til lov om ændring af sønæringsloven.
(Lovforslag nr. L 14).

Hovedsigtet med de foreliggende lovforslag er en omlægning af skibsassistentuddannelsen.

Jeg skal herefter komme med nogle bemærkninger til de to lovforslag.